Cảm ơn phương tiện của hôm nay.

Cảm ơn. Hết sức cảm ơn... cái bản thảo mới này. Bản chữ in cũng là chữ trên giấy đấy do mình nghĩ nhưng máy viết đã được nhả ra mặt bàn một sản phẩm tinh thần tròn vành rõ nghĩa đẹp như in với tên tác giả là Thim Ngã. Lúc này ông có thể bấm phím gửi thẳng qua máy nhưng vốn tính cẩn thận, trước khi làm việc trên Thim Ngã đã in ra bản giấy với ý định sẽ gửi theo thư tay trước sau đó đồng thời chuyển bằng máy để người biên tập nhận hai lần cùng một sản phẩm cho chắc ăn. Hai đánh một chẳng chột cũng què. Gửi bài kiểu này không thể không đến tay người nhận được cho dù có thể có thất thoát. Nhà thơ mà tính tình cứ như người làm công việc hành chính, sự vụ. Thim Ngã nghĩ về mình như vậy. Đúng ra là tự vấn bản thân. Một động tác quá thừa thãi đối với người mắc chứng đa nghi.

"Vừa là ưu điểm cũng lại là khuyết điểm.

"Thĩm thà thĩm thẹm mà..."

"Ôi trời cái ông nhà thơ vườn Thim Ngã Thĩm. Rách việc. Rách việc. Hư hừ! Thĩm ơi là Thĩm... hừ hừ!?"

Hừ hừ trong miệng mấy tiếng đó là thói quen của ông Thĩm khi biết mình có lúc quá rỗi hơi mà dư thừa cái tật khó tính lại hay đa nghi nhiều lúc trái khoáy đến khó chịu như thế.